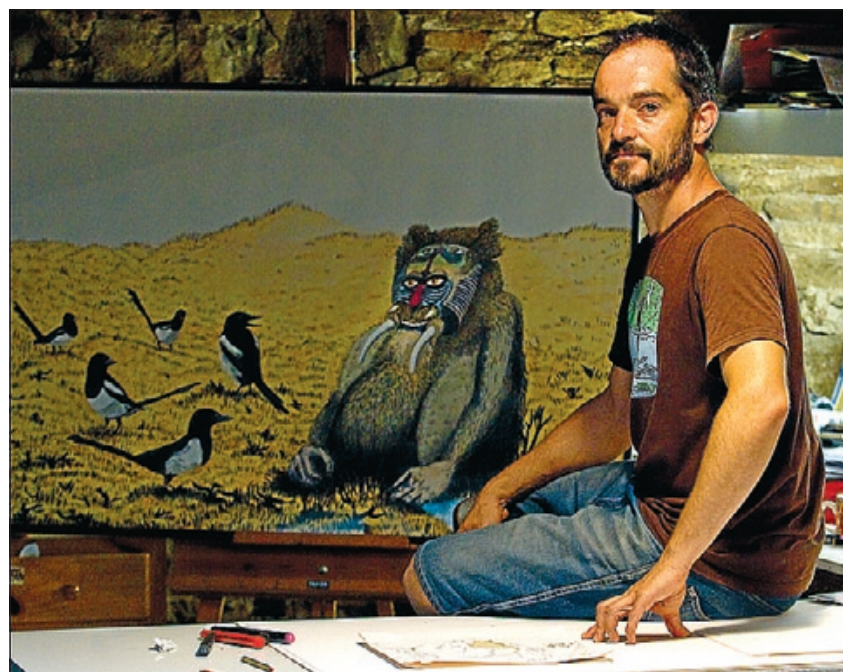

Gent corrent

Nacho Simal

Dibuixant. És fundador de la revista 'La Cruda' i, gairebé per casualitat, va obrir una galeria de dibuix.

«Nosaltres el que fem millor és dibuixar»

JULIO CARBO

Catalina
Gayà

Aquest dibuixant saragossà és un dels fundadors de la revista de dibuix i còmic *La Cruda*. Fa un any va posar en marxa, a Barcelona, la galeria de dibuix E.THall, que -no us confongueu amb l'extraterrestre-significa Estudiosos del Tema. Arribo a ell perquè em travesso amb un dibuix seu d'ocells que m'hipnotitza.

-¿I sempre pinta ocells?

-Quan estudiava a la Facultat de Belles Arts els vaig abandonar, però hi vaig tornar. Vaig començar a dibuixar-los quan els investigava.

-¿Els investigava?

-Sí, devia tenir uns 10 anys i dibuixava ocells com una forma de saber-ne més coses. El meu pare em va dei-

xar la seva càmera, però se'ls veia massa petits. Em semblava molt millor dibuixar-los.

-Tot va començar als 10 anys.

-[Riu] Les meves primeres 400 pessetes les vaig gastar en una guia d'ornitologia i ja sap que sempre s'il·lustren amb dibuixos. Em vaig apassionar amb els ocells i durant molt de temps vaig pensar que era una cosa meua, però ara tinc un nebot que està obsessionat amb els peixos. ¡No vulgui saber com té el congelador de la meua germana!

-Sí, però d'aquí a fer-ne la seva obra.

-El meu pare em deia que em fes guàrdia forestal o veterinari. ¡Encara m'ho diu!, però a mi m'encantava dibuixar ocells, de manera que vaig venir a Barcelona per estudiar Belles Arts. En realitat, sempre hi he tingut una relació especial, intentava agafar-los, els imitava. ¡De pe-

«Em vaig gastar les primeres 400 pessetes en una guia d'ornitologia. Em vaig apassionar pels ocells»

tit la meua habitació estava plena d'ocelletes i a la meua mare no li devia fer massa gràcia!

-¿Els tenia en gàbies?

-¡No! Si els trobava al niu, hi jugava. Un cop el meu pare em va regalar dos lluers i els vaig tenir durant dos anys fins que em vaig adonar que tenen la necessitat de ser lliures. En aquella època vaig escriure un llibret a l'escola que vaig titular *En busca de la llibertat*. El meu avi en va escriure el pròleg, que parlava de la llibertat. Era una cosa molt profunda que llavors no vaig entendre.

-¿Es va passar a les lletres?

-Era un llibre il·lustrat, que jo vaig escriure i vaig dibuixar, i la meua mare va passar a màquina.

-¿I ara té ocells?

-Sí, oques, gallines, un ànec i un gall petitó. Visc a Sant Celoni, a la muntanya, i no sap què se sent quan un aprèn a comunicar-se amb els ocells. Tenen un comportament molt estructurat i és fàcil empatitzar-hi.

-Posi-me'n un exemple, per favor.

-Si vesteixes sempre igual, s'acostumen a tu i s'acosten.

-El seu taller i galeria es diu E.T. ¿Per l'extraterrestre...?

-¡No! Significa Estudiosos del Tema i és un taller que vam muntar fa 11 anys amb un músic i un escultor. Amb el temps hem evolucionat i ara tenim una revista, *La Cruda*, i una galeria de dibuix contemporani, E.THall.

-Vagi per parts.

-El 2008, amb Rubén Escalona i Gonzalo Rueda, vaig decidir crear una publicació com a forma d'homenatge al còmic i a la il·lustració. S'estaven fent moltes coses a l'estranger així que vam decidir provar-ho a Barcelona i va néixer *La Cruda*. Des d'aleshores, ja n'hem editat cinc números i, sense saber com, ja hem entrat al circuit internacional. En el quart número va publicar Moebius i ara ja hem de dir que no a gent que vol publicar amb nosaltres.

-¿Com es finança?

-Amb socis i per la compra. No té publicitat i, de moment, no hem trobat patrocinadors, però seguim.

-¿I la galeria?

-Això és una altra història: teníem el local i l'aparador i fins fa un any no havíem pensat a obrir una galeria. Van ser uns amics fusters que m'ho van suggerir i aquí està. Vam començar gestionant-la nosaltres mateixos, però ens vam adonar que per fer una tasca professional es necessitaven uns coneixements i una dedicació que nosaltres no podíem tenir. Va ser llavors quan li vaig oferir al meu amic Jorge Bravo que es fes càrrec de la gestió. Va fer un projecte de galeria de dibuix contemporani i funciona molt bé.

-Una revista, una galeria...

-Del que es tracta és de construir una ciutat entre tots. Nosaltres el que fem millor és dibuixar. Altres tenen altres llenguatges. ¿Sona molt pretensions? Si és així, no ho escrigui.

-No.

-És que realment ho crec: s'ha de construir creant i cadascú amb el que sap fer. ≡

 gentecorriente@elperiodico.com